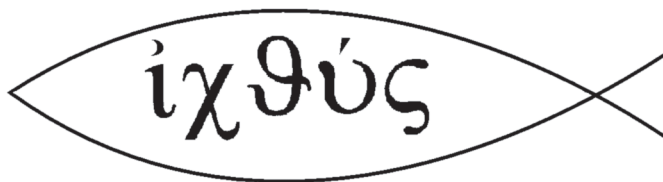

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2016. Pünkösd · XXII. évf., 2. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

Túrmezei Erzsébet: Pünkösd után

*Pünkösd előtt - sóvárgás titkos mélye.
Pünkösd előtt - ígéreték zenéje.
Pünkösd előtt - esedezés, esengés.
Pünkösd előtt - halk hajnali derengés.
Pünkösd előtt - szent vágyak mozdulása.
Pünkösd előtt - koldusszív tárulása.
Csendesen várni - várni, hinni, kérni!
Aztán - boldog pünkösd utánba érni!
S pünkösd után - szent égi erőt-vetten,
pünkösd után - Lélekkel telítetten.
pünkösd után - bátor tanúvá lenni,
pünkösd után - régít kárnak ítélni.
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösd után - adni, adni, adni!*

A Szentlélek ajándékai gazdagítsák Pünkösdünket és mindennapjainkat!

Szeretettel köszöntjük az új, csengeri csapatot (5. old.)

Gyertek a 2016-os programjainkra (12. old.)

Gyertek a monori portyára június 23-25 (12-13. old.)

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

Mindenük közös volt

Olvasandó: ApCsel 2.

A pünkösdi csoda a történelmet meghatározta. Hiszen azután lendült meg a krisztusi misszió, s néhány száz év alatt világegyházzá, világközösséggé fejlődött Krisztusnak néhány halászegényből álló első közössége. Ez a kis közösség az első Pünkösöd alkalmával növekedett látványosan egy maroknyi csapatból 3000 főre. S talán ennél is nagyobb volt az a változás, amely lelkükben, tudatukban, elhívásatásukban ment vég-

be, nevezetesen, ahogyan a félelmekkel és kétségekkel teljes tanítványokból bátor hitvalókká, apostolokká, tanúkká, s ha kellett vértanúkká lettek.

Az Újszövetség bizonyosságtétele szerint – olvasandó ApCsel. 2 – a Pünkösdkor megérintett jeruzsálemi gyülekezet jellemzői között volt a közös imádság, a közös étkezés, egyáltalán a szoros lelki és gyakorlati közösség, és ez utóbbiban nem kis szerepet játszott a teljes *vagyonközösség*. A vagyonközösség még a többenél is idegenebbül cseng fülünknek, hiszen egész más társadalmi viszonyok között élünk. Nem is gondoljuk, hogy valamiféle ősegyházi vagy pláne törzsi vagyonközösség lenne a követendő példa. De az is túlzás, ahogyan a magántulajdon nem csak szentté vált, hanem egyenesen bálványnyá. Sok ember számára össze is keveredik a tulajdoni és tulajdonosi szerep. Nagyon sok ember nem uralkodik a gazdagságán vagy szegénységén, hanem gazdagsága, vagy szegénysége uralkodik rajta. A köztulajdon pedig a legtöbb esetben elvesztette közösségformáló erejét. Még egy családban is, pláne egy városban, és főleg egy országban nagyon ritkán hangzik el, hogy ez vagy az a *miénk*. Azt szeretik inkább mondani az emberek, hogy az *enyém*. Az individualizáció, az egyén szerepének a fölerősödése a közösséggel szemben súlyos teherként, mondhatjuk tragikus átokként nehezedik mindannyiunkra. Lehet, hogy a cserkészlet nehézségei között is ott van a génjeinkbe erősödött önzés? Merthogy egy csapat életében, pláne egy csapat táboréletében nagyon is kíváncsatos az ősegyházi közösségnek a szándéka, készsége és valósága.

El tudjuk képzelni, hogy a következő történet velünk, fiatal, ifjú és/vagy idősebb cserkésszel történne meg? Akár táborban, akár otthon?

Egy 80 év körüli törékeny, értelmiségi asszony ballag haza egy barátságtalan őszi este szürkületében Budapest egyik családi házas övezetének utcájában. Még messze a

saját otthonától észrevesz a járda mellett egy eldobott üdítő flakont. A törekeny, elegáns asszony lehajol a sáros flakonért, táskájából elővesz egy zacskót, abba gondosan belecsomagolja, majd a táskájába teszi és folytatná útját haza. Ekkor azonban megszólítja egy középkorú, harsány, öntudatos hang. „Miért veszi fel mások szemetét? Hiszen ez nem a maga háza!” Mire hősünk egyszerűen csak ennyit mondott: „De az én utcám!”

Hányszor látjuk, hogy a kerítésen belül az embereknek más az igényük, és viselkedésük, mint a kerítésen kívül. De jó lenne, ha a cserkészek a várost, ahol laknak *városuknak*, a település templomát *templomuknak*, az ott élő embereket embertársuknak, a közeli tavat vagy folyót és mindent ami szép és jó sajátjuknak is tudnák mondani.

A pünkösdi történet kijózanít, mert nem egy idealista, humanista álmot kerget, hanem nyilvánvalóvá teszi ennek a lelkületnek a feltételét. A gyalgó, bűnös ember a maga önzésével, szűklátókörével és szűkkeblűségével erre aligha lesz alkalmas. Az ősegyházban is azok voltak együtt, és azok éltek közösségben, akiknek közös *hitük* volt. Akiket megérintett és közösséggé formált a pünkösdi Szentlélek. Persze a hobbi, a közös érdeklődés, bizonyos közös érdekek, esetleg közös érzelmek ideig-óráig összetartják az emberek kisebb-nagyobb csoportját. Sokan azt gondolják, hogy a cserkészetben is elég az ilyen emberi kohézió. A széthulló csapatok, cívódó cserkészek pedig hangosan hirdetik ennek ellenkezőjét

Az igazi közösség Pünkösdkor jön létre. Az integráló erő maga a Szentháromság Isten. De ez az integráló erő nem csak ott és akkor, hanem itt és most is fölkínálja magát sokféle formában. Akkor is voltak, akik egyszerűen lemosolyogták a megérintetteket. Így az ünnepről, a közösségtől elszakadtan, a hovatartozásukban meg nem erősödötten mehettek haza önkéntes magányukban. Mások viszont új barátokkal, új reményekkel, megújult szeretni tudással térhettek vissza otthonukba, vagy éppen maradtak Jeruzsálemben és élvezték az egymást bátorító, minden szűkséget enyhítő krisztusi közösséget.

Formális vagyonközösségre a cserkészetben sincs szükség. De arra nagyon is szükség lenne, hogy az isteni szeretet összeterelő erejében és örömeiben tudjuk értékelni kis és nagy világunkban és a cserkészetünkben is azt, ami a mienk is és másoké is. Továbbá tudjunk örömet szerezni másoknak, ide értve cserkésztestvéreinket és magunknak azokkal a szellemi, lelki és anyagi javakkal, amelyeket ha megtartunk magunknak, akkor bizonyára elveszítünk.

dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21)

In memoriam Somogyi Dezső András...

Közelebbi kapcsolatba a Gödöllői Emléktáborban kerültünk, ahol én adminisztrátor voltam, férjem-Jóska pedig a sajtós, Dezső bá meg a tolmács. Már akkor megszerettük kedvességéért, aktivitásáért.

Az évenkénti Öregcserkész Találkozókon, A MÖT-ön kedves színfolt volt, így kapcsolatunk folyamatos volt.

Amikor Jóskám beteg lett, amelynek cukorbeteg lett a következménye, egyszer kiderült, hogy mennyire szereti a gesztenyepürét, de már nem ehet. (Akkor még nem volt cukormentes gesztenyemassza). Egyik este csengetnek, a kapuban Dezső bá egy kis hátizsákkal, hozta Jóskának a gesztenyét, hogy csinálhassak pürét.

Megverselte a jelentős embereket, valahogy minket is bevett, szívmengető sorokkal méltatva Jóska egyéniségét (még ma is megkönnyezem, ha kezembe kerül). Rólam is méltatlanul kedvesen, szépen "énekelt".

A londoni és svédországi Jamboree-ra öreg-örsöt szerveztem. Felejthetetlen volt jelenléte, kedves szokásai, de mindenek felett az a karizma, amellyel cserkész-dalait énekelte, táborszerte, csak a jó Isten tudja, hány nyelven. És örömteli volt a fogadtatása! Ha jól emlékszem, Londonban 137 helyen dalolt a fiataloknak. Kicsit féltettem is, mit szólnak majd hozzá, de mindig nagy volt a sikere!! Tette a dolgát, "akár alkalmas volt, akár nem..." (sajnos, ennek nem tudom idézni a bibliai helyét, röstellem is...)

Malmöben, hazafelé a rep.téren, várakozás közben, látom ám, hogy Dezső bá talpig cserkészben, – ő MINDIG ÍGY JÁRT! –, az információs pult előtt állva ékes svéd nyelven dalolja énekét az ügyeletes hölgynek, aki, mint megtudtuk, nevetve-mosolyogva köszönte és dicsérte a jó kiejtését. Ezek csak apróságok, ezernyi van belőlük.

A 100/Ö Baden-Powell öregcserkészcsapatnak mintegy kültagja volt, számos esetben részt vett csapat gyűléseinken, pl. a Mikulás-napunkon verssel rukkolt elő.

Mégis, a legfontosabb, legszebb, amit mondani tudok és mondtam is mindig, ő volt a megtestesült ÖKUMENÉ!

Annyira jó viszonyban voltunk, hogy én nyugodtan mondhattam neki többször is, "Dezsőkém, tudom, három angyal tart a tenyerén, de azért néha lépj le a földre is!"

Hiszem, tudom, az a három angyal biztosan egyenesen vitte fel a Úristen lábai elé, hisz Neki is el kellett, hogy énekelje kedves dalait!

Szentirmai Józsefné
100/Ö pk.

„A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben” (Lk 1,80)

Fogadalom, avatás

...Tudom, hogy bízhatom bennetek: mindent meg fogtok tenni, amit csak tudtok,
hogy megtartsátok cserkészfogadalmatokat! (Bi-Pi)

A protestáns magyar cserkészcsapatok hagyományosan pünkösdre szervezik a próbázást, és – a próba sikeres megállását követően – a cserkészfogadalom, az avatás szertartását. Jól összecseng ez az ünnep vallásos háttérével: az első keresztyén gyülekezet megalakulása, a tanítványok kiteljesedése a Szentlélekkel, az első misszió...

Népi kultúránkban is jelentős szerepe van a pünkösdi ünnepének: a legények különféle versenyeken próbálják meg magukat, bizonyítják rátermettségüket. Lóverseny, bothúzás, birkózás, kakasütés, bikafékezés... A végén pedig a legügyesebb legényt választják meg pünkösdi királynak! Szintén erős párhuzamokat fedezhetünk fel...

A magyar cserkészmódszer egyik alappillére a cserkészfogadalom, amely a cserkész mint egyén számára elköteleződést jelent a cserkésztestvérség, a cserkészlelkiségű élet, életforma mellett. És elköteleződés a cserkészközösség, a cserkészmozgalom mellett.

Ugyanakkor a közösség – a cserkészcsapat, a korosztály – részéről is elköteleződést jelent az egyén irányába: felelősek vagyunk érted, gondoskodunk rólad, fontos nekünk a te boldogulásod, boldogságod! A közösségbe való befogadást is jelenti a fogadalom, az avatás.

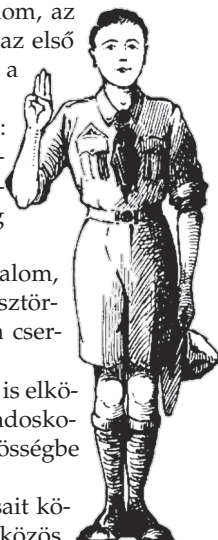
A szertartás a csapat, a befogadó közösség hagyományait, szokásait követi. Kötelező elemei (a közösség és a vezető, cserkésztestvér jelenléte, közös imádság, a törvény elhangzása, a jelölt egyértelmű akarat-nyilvánítása, a fogadalom szövegének elő-mondása, a nyakkendő átadása) mellett egyedi vonásai is vannak, melyek csak az adott közösségre jellemzőek, melyeket csak az adott közösség tagjai ismernek.

A szertartás kialakításánál figyelembe vesszük az érintett korosztály sajátosságait, hogy maradandó élményt nyújtsunk a jelölteknek: A kiscserkészek ígérettétele akár bizonyos fokú nyilvánosság előtt zajlik: a gyerek szívesen büszkélkedik a kiscserkész-nyakkendőjével. A cserkészfogadalom többnyire a csapat körében történik, hiszen az életre szóló fogadalom letétele bizonyos fokú intimitást követel a befogadó közeg, a cserkészcsapat előtt.

A szürke vándor, és a bevezetésre kész kék, kósza nyakkendő – és a hozzájuk kötődő többi szimbólum – átadását, a fogadalmakat és szertartásokat már egyfajta titokzatosság lengi körül, amit csak azok ismernek, akik átérték azt.

Miközben igyekszünk évről évre megteremteni a legszebb, leghatásosabb, legtökéletesebb szertartást, tartjuk szem előtt, hogy miért csináljuk mindezt. Nem hiányozhat a szertartásból a Lélek!

Szöllősy Vágó János cst.

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

Cserkészcsapat alakult Csengerben!

2015 szeptemberében indult el a csengeri cserkészcsapat újjászervezése. A '90-es években Somogyi Dezső bá segítségével indult be a Szamos partján a cserkészlet, a Méliusz cserkészcsapat azonban, sajnos, nagyon rövid életűnek bizonyult. Most újra nagy lett a lelkesedés, mikor az új segédlelkészről kiderült, cserkészvezető. A Berekfűrdői Fórumon már voltak néhányan a szerveződő csapatból, azóta a munka sokban előrehaladt. Jelenleg már 16 cserkész-jelölt várja a nyári próbázást és a fogadalomtételt. Cserkészeink három

őrsbe tagozódnak: a lányok Orgonákként virágoznak Csengerben, a nagyobb fiúk (7-8.) a Dongó őrs nevet választották maguknak, az 5-6-os fiú őrs pedig épp most alakul, így nevüket még nem választották ki.

A csapat megalapításakor a 231. Méliusz cserkészcsapat névre tett javaslatot a kerület, melyet az országos vezetőtiszttel is fogadott, az Országos Tanács pedig épp e kis beszámoló írását követő napokban fog ülésezni (május 7-én), ahol remélhetőleg be is jegyzi közösségünket (így, mire a kedves olvasó e sorokat pásztázza, remélhetőleg már elismert és működő csapat vagyunk).

Csapatunk nem is tétlenkedik: március 14-én mi szerveztük a Kerületi '48-as Számháború és hadijáték nevű programot, melyen több mint 50 cserkész vett részt Debrecenből, Újfehértóról, Hajdúhadháza, Nyíregyházáról, Egyekről és természetesen Csengerből. 8 fővel részt vettünk mi is az áprilisi országos cserkésznapon Nagykövácsiban, s most készülünk a pünkösdi szombatján, Nyíregyházán sorra kerülő, immár hagyományos Kenyír (Kerületi Nyíregyházi Cserkész Sportnap) nevű kerületi programra, melyen sportversenyek (köztük kerületi metabajnokság) és pünkösdi király, illetve királynéválasztás is lesz!

A nyári tábor pedig már alig várjuk, ahol a 43. Főnix cserkészcsapat vendégei lehetünk, s 8 nappal mi is az ókori Athén polgáraivá válhatunk!

Istentől kérjük az Ő áldását, hogy csapatunk ezúttal hosszú életű lehessen! Ehhez úgy látjuk, minden adott számunkra! Jó munkát!

*Bedekovics Péter cst.
csapatszervező, kerületi vezetőtiszttel*

A 43-as Főnix cserkészcsapat bemutatkozása

A debreceni cserkészélet egyszerre indult újra az országgal. A '90-es évek közepén fel is lendült, de sajnos az ezredfordulóra már nagyon megcsappant ereje. A 2000-es években két református kötődésű cserkészcsapat működött még a városban: a kistemplomi 1906-os Könyves Tóth Mihály és a Kis TK-ban működő 1957-es Kölcsy Ferenc. A két csapat 2013-ban egyesült 43-as Főnix néven. A két jogelőd csapatnévből egy-egy rajt nevezünk el.

Az elmúlt években a csapatnak sikerült főnix madár módjára újjáéledni. Az egyesüléskor aktív 8-10 cserkészből mára 13 őr és 90 cserkész lett. Csapatunk fejlődéséért Istennek adunk hálát. Jelenleg a **Lázár Ervin rajban** 3 őr 15 kiscserkessel, a **Kölcsy Ferenc rajban** 3 őr 25 cserkessel, a **Bocskai István raj** 3 őr 30 kószával, a **Könyves Tóth Mihály raj**, 1 őr 10 vándorral működik. Továbbá a Szabadságtelepen van egy kihelyezett rajunk, mely egyes kiscserkész-cserkész korosztályú, s később önálló csapattá fog válni. Ez a **Karácsony Sándor raj**, amelynek 3 őrseben 15 cserkész van.

Csapatunkban nagy hangsúlyt fektetünk a korosztályi nevelésre, így az őrökben alkalmazott módszerek mindenkor az adott korosztályra vannak szabva:

- a kiscserkész őrök közösen találkoznak és sokat játszanak, kézműveskednek, sok a mese;
- a cserkészek már őrsin gyűlnek össze, sok játékkal és kihívással találkoznak;
- a kószáknak projekteket valósítanak meg, beleássák magukat egy-egy speciális területbe: pl. az egyik őrünk nagyon ráállt a vadonlakók szakágra és a túlélési technikákra,
- a vándorok pedig együtt mennek a táncházba, felelevenítenek debreceni régi hagyományokat stb.

Minden rajnak vannak rajgyűlései és raji programjai, emellett a csapatnak is vannak közös alkalmai: szeptemberi évnyitó biciklitúra, őszi csapatportya, csapatkarácsony, téli portya (nincs minden évben), csapatbál, tavaszi portya (ez alkalmanként rajportya), évzáró családos piknik és természetesen a nyári nagytábor.

Ezekén túl csapatunk szervez különböző szakági programokat, melyre a kerület többi csapatát is szeretettel látja: ősszel szerveztünk regös napot (népi kismesterségekkel foglalkoztunk), illetve már negyedik alkalomból álló vadonlakó sorozat zajlik „saját vadonlakó erdőnkben”.

Ezekén túl részt veszünk a kerület életében, ott vagyunk a programokon, és országos szinten is próbálunk eljutni minél több helyre (általában az Országos Cserkészbálon, a cserkésznapon és a különböző szakági programokon veszünk részt). 2015-ben 5-en vettek részt csapatunkból a Dzsemborin Japánban.

A kerületben zajló növekedés egyik motorja hála Istennek a csapatunk, mi adjuk a Grund Őrsvezetőképzés derékhadát is. Idén eljutottunk arra a pontra, hogy a növekedésben lassítani kell, mert túl sok volt a változás az elmúlt pár évben, így kicsit lassítani szeretnénk, és mélyíteni a közösséget, az együvé tartozást. A 2014/2015-ös cserkészév a korosztályok éve volt a csapatunkban, a 2015/2016-os a rajok éve – így a csapattáborban is raji altáborok lesznek; a 2016/2017-es év az őröké lesz, mely a kerületi nagytáborban fog majd teljesedni jövő nyáron.

2014/2015-ben becsatlakoztunk az ICHTHÜSZ munkájába is, nagyon örültünk annak, hogy 2015 októberében mi lehettünk a Berekfürdői Fórum házigazdái. Nagyon jó volt számunkra más csapatokkal találkozni az ICHTHÜSZ közösségében, reméljük, hogy ez a továbbiakban is folytatódik. Sajnos a távolságok, és a csapatunkban-kerületünkben zajló rengeteg esemény ezt nehezíti, de biztosak vagyunk benne, hogy áldott dolog a csapatunk számára ebben a közösségben tevékenykedni, és talán mi is tudunk másokat gazdagítani a jelenlétünkkel!

Jó munkát!

Bedekovics Péter cst. csfk.

Téli cserkészkirándulás

„Minden fiad itt van?” – kérdezhetette volna Isten embere január utolsó napjaiban a Monor-Nagytemplomi Református Gyülekezetet. Hátra van még a legkisebb – felelhetette volna a gyülekezet – de ő éppen a vaddisznókat űzi a Börzsönyben. (A régi fordítás szerint vaddisznók által űztetik.)

A Benedek Elek Cserkészcsapat – látogatókkal együtt 28 fő létszámmal – Nagy László cserkészparancsnokunk vezetésével négy napot töltött a Szénpataki Kulcsosházban a magas-börzsönyi erdő közepén, a Hárs-gerinc alatt a Szén-patak völgyében. Az együtt töltött időnek a reggeli tornák és szobaszemlék, reggeli és esti áhítatok, a közös étkezések adtak keretet. Ifjaink őrönként látták el a házi munkát: segít-Laci bácsinak, ködtek éjszaka. rítása, a tűz cserépkályhában egy fiatal sehol máshol hető gyakorlati mény, amely az önbizalmat és fejleszti az együttműködési készséget.

tek a konyhában vágta a fát, őrt. A gyújtós felapmeggyújtása a ban a mai világszámára talán meg nem szereztapasztat és él egyszerre építi

Gyönyörű kiránduló időben túrázhattunk: csütörtökön már sötétben a Hárs-rétre, pénteken délután a királyréti játszótérre, szombaton áhítat után a Bajdázói-tóhoz, és még a vasárnapi hazaindulás előtt is túráztunk egy rövidet a Szentgyörgyi-forrás feletti hegygerincen. Pénteken délelőtt Laci bácsi vitte belső utazásra a gyerekeket „Milyennek látom magam 20 év múlva?” – címmel.

A vasárnapi istentiszteleten Legendi Kati szolgálatával Elizeus csodatételét olvastuk: „Mondd meg nekem, mi van a házában?... Menj kérj ... üres edényeket, de nem keveset. Azután menj be, zárd be magad és fiaid mögött az ajtót, és tölts ezekbe az edényekbe...” 2Kir4, 1-7. Vittük mi is üres edényeinket: nem volt áram, vezetékes víz, se meleg víz, gáz, térerő, wifi, tévé, számítógép, bolt a közelben; nem volt hó, pedig szánkózásra készültünk. És bizony megteltek a mi edényeink is: csennel, a teremtet világ csillagainak ragyogásával, a bükkerdő fenséges látványával, patakcsobogással, jó levegővel, csikókályhán készített vaddisznópörkölttel, önmagunkon való túllépéssel, barátsággal, sőt bajtársiasággal, jellemünk fejlődésével.

„... Ami pedig megmarad, abból élj a fiaiddal együtt.” És készülünk az augusztusi táborra.

Magócsi László
lelkes szülő

„Örüljete az Úrban mindenkor!” (Fil. 4,4)

Hívó közösség vagy öngólos közömbösség

Egy kisegérrel szörnyülködve látta, hogy egérfogóval érkezett haza a gazdasszony. Ijedtében kiszaladt a baromfi udvarba és egy kis résztvéte remélve ezt kiáltotta a tyúk felé: „egérfogó, egérfogó!”. A tyúk rá sem nézett, csak úgy félszárnnyról odabökte: „nem az én problémám!”. Az egér tovább szaladt a disznóhoz, de résztvéte tőle sem kapott, csak mí-melt sajnálkozást: „rám ez nem vonatkozik”. Az egér maradék bizalmával a tehénhez menekült, aki problémájára így bögött felé: „sajnálom egérke, de nem az én bőrömről van szó!”. A kisegér szomorúan ballagott vacca felé.

Még azon az éjszakán lecsapódott az egérfogó. A gazdasszony odasietett megnézni, hogy mit fogott. A sötétben nem vette észre, hogy mérgeskígyó esett a csapdába, és a még élő állat megmarta a lábát. A gazda kórházba vitte feleségét. Nemsokára hazaengedték az asszonyt, de még mindig lázas volt. A gazda levágta a tyúkot és erőlevest készített az asszonynak, de szenvedése nem csökkent.

Jöttek a rokonok, barátok, egész nap ápolták, így a gazda levágta a disznót, hogy megvendégelhesse a látogatókat. Sajnos senki nem tudott segíteni, az asszony meghalt. A temetésre sokan eljöttek, így hát a gazda levágta a tehenet, hogy méltó halottai tort rendezzen feleségének. Az egérke szomorúan nézte végig az eseményt. *

Legtöbbünknek nincs se tyúkjá, se disznója, se tehene, jó esetben egere sem. De ugye értjük és érezzük, hogy amikor közömbösek vagyunk kis és nagyvilágunk bajai iránt, amikor nem őszinte testvéri szeretettel tekintünk a másik cserkészre, akkor könnyen előfordulhat, hogy ugyanaz a baj vagy annak következménye bennünket is előbb elér, mint gondolnánk. A történet megerősíti mind a fogadalomtételünk, mind pedig a tíz törvényünk szellemiségét. Úton járunk, azon az úton haladunk, amit cserkészületnek hívnak. Ezek az életutak részleteikben különbözhetnek, de a közömbösség helyett a résztvétre és közösségre mindig, mindannyiunknak szüksége van.

* Forrás: Katolikus Kalendárium - 2016.

Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105)

Emlékeztető

a Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének Közgyűléséről
Balatonfüred, 2016. február 26-28.

A Közgyűlést budapesti, dunavarsányi, monori, gombai/péteri, budakeszi, dombóvári, kaposszekcsői cserkészek alkotják.

I. Péntek este

Szállásfoglalás, megnyitó zászlófelvonás és vacsora után Szuhánszky Gábor János 10,1-11. alapján írt meditációjának felolvasása és dr. Bóna Zoltán Joel 2. alapján történő igehirdetése következik.

A Magyar Cserkészszövetség képviselőjében megjelenő Pótor József ügyvezető elnök és minden résztvevő üdvözlése után az elnök elmondja, hogy a Magyar Cserkészszövetség vezetésében bekövetkezett személyi változásokkal összefüggésben pozitív változást remél, mind a vezetés szemléletét és gyakorlatát illetően, mind pedig a felekezeti közösségekhez való viszonyulásban, azon belül pedig az ICHTHÜSZ Közösséghez való viszonyulásban. Nem titkolja az ICHTHÜSZ vezetésnek azt a kollektív-negatív tapasztalatát, amelyet különösen az elmúlt 15 esztendőben kellett megélniük az MCSSZ vezetését illetően.

A beszélgetés kölcsönösen őszinte, kritikus szavakban és hangulatban zajlott, amelyet minden résztvevő a jobbító szándék és lehetőség jegyében vállalt magára, illetve viselt el. Gyakorlatilag a vissza-visszatérő érvelések a következő polarizációt jelzik, annak ellenére, hogy az ICHTHÜSZ képviselői, példákkal is igazolva újra és újra hangsúlyozzák, hogy ők kizárólag az MCSSZ-en belül képzelték el létüknek és szolgálatuknak értelmét. Tehát mindenfajta polarizáció már önmagában deviancia, amit orvosolni kell.

- a) Az MCSSZ képviselője nem titkolta az az érzését és véleményét, hogy az ICHTHÜSZ az utóbbi időkben népszerűtlenné vált. Bőven vannak protestáns cserkészek, köztük lelkészek, akik annak munkájában tudatosan, vagy öntudatlanul nem kívánnak részt venni. Az ICHTHÜSZ Közösség egy szűk körre, néhány csapat vezetőségére és tagjaira korlátozódott.
- b) Az ICHTHÜSZ képviselői ezt az állapotot elismerik, sőt maguktól is tudják. Viszont az ide vezető útról az a véleményük, hogy abban az MCSSZ vezetésének minimum akkora szerepe van, mint az ICHTHÜSZ vezetőségének, akik elismerik elődeik és saját gyarlóságait is. Mindazonáltal azt is hangsúlyozzák, hogy az elmúlt két ciklusban az MCSSZ vezetősége módszeresen, rendszeresen, következetesen és tudatosan marginalizálta, dezavualta, de minimum ignorálta az ICHTHÜSZ Közösséget és – egyébként más módszerekkel – de valami hasonlót valósított meg a Táborkereszttel szemben is. A megbeszélésen számos konkrét példával támasztják ezt alá: parancsnoki gyűléseken, tiszti gyűléseken, vezetőképzésben etc. elhangzott kritikák, minősítések, stb.. Ezzel a tapasztalattal és meggyőződéssel tehát

nem tartják korrektnek az MCSSZ kritikus véleményét az MCSSZ vezetőségének idáig juttató aktív szerepe miatt.

A Közgyűlés alkotó tagjai, ideértve az MCSSZ képviselőjében megjelent Pótor József ügyvezető elnököt, egyetértének abban, hogy az ICHTHÜSZ-nek meg kell találni újra a helyét a Szövetségben belül. Az ICHTHÜSZ képviselői ehhez még azt teszik hozzá, hogy „ez csak akkor lehetséges, ha az MCSSZ vezetőivel közösen történik ez a helykeresés. *Ha az MCSSZ vezetősége ismét a margón jelöli ki az ICHTHÜSZ helyét, akkor az ICHTHÜSZ ez ellen csak tiltakozhat, de nem tehet semmit.*” Az MCSSZ ügyvezető elnöke készséget mutatott a múlt problémáinak a jelenben/jövőben való közös orvoslására.

A Közgyűlés köszönetet mond az MCSSZ elnökségének a Közgyűlésen való képviseltetéséért, s azal a kéréssel fordul az MCSSZ elnökségéhez, hogy a lehető legrövidebb időn belül adjon lehetőséget egy szűk körű találkozóra/megbeszélésre az ICHTHÜSZ vezetőségével.

II. Szombat

A délelőtt és este tematikus munkával, a délután pedig Salföldi Kékkúti kirándulással, Balaton parti sétával telik.

1.) A 2015-ös programok értékelése

a) Közgyűlés

A tavalyi közgyűlés Balatonfenyvesen zajlott. Legfontosabb döntése egy új állandó ICHTHÜSZ program bevezetése volt. E program a 16 évnél idősebb, az ICHTHÜSZ-ben aktív cserkészeket várja június utolsó teljes hetén csütörtök estétől szombat estig, vagy vasárnap délig. Az első alkalomra Dunavarsányba került sor, a másodikra Monorra érkezett meghívás, a harmadik házigazdájául a Wesley Csapat jelentkezett.

b) Virágvasárnapi ICHTHÜSZ-Táborkereszt találkozó

E nagyheti esemény a két évvel ezelőtt bevezetettek szerint zajlott Dunavarsányban igehirdetéssel, imádsággal, tojásfestéssel, szeretetvendégséggel.

c) ICHTHÜSZ tanyázás

Az első évben bevezetett programra Dunavarsányban és Kiskunlacháza kerületében került sor a 724-es Kossuth Lajos Cserkészcsapat házigazdái szerepe mellett, amelyen az 1. BKIE, a Wesley János és a Reményik Sándor Csapatok cserkészei vettek részt. A programnak, ahogy az a Közgyűlésen tervezésre került két fókuszja volt. Az egyik az Evangélium, a másik a kielboat-evezés. Az elsőnek három esti evangelizációval, a másodiknak pedig elméleti oktatással és egy cirka 25 km-es evezéssel tettünk eleget. A próbajellegű programnak a pozitív tanulsága az, hogy igyekszünk ezt valóban állandóvá tenni és a résztvevők körét bővíteni. A quasi negatív tapasztalat pedig az, hogy bölcsőbb szombat esti bezárással tervezni és a vasárnapkal nem számolni.

d) A monori Benedek Elek és a, Wesley János Csapatok táborai

Mindkét csapat lelkesen számol be a maguk táboráról, amely a Börzsönyben, illetve Erdélyben zajlott.

e) ICHTHÜSZ Fórum

Az elnök elmondja, hogy a berekfürdői program az elmúlt évtizedeknek megfelelően zajlott, azzal az örömdetes és nagy különbséggel, hogy Bedekovics Péter ve-

zetésével a IX. kerület újra nagyobb létszámban és nagy aktivitással vett részt a programban. Tartalmas, élvezetes hétvégét töltöttünk együtt, azzal a reménységgel, hogy a IX. kerület meglevénedése a jövőben is új tartalmat és meglevénedést hoz a berekfürdői fórum számára is.

f) Az adventi közös Táborkereszt-ICHTHÜSZ délután

Ez a program a két évvel ezelőtti bevezetettek szerint zajlott Csepelen igehirdetéssel, imádsággal, mézeskalács-fenyő-készítéssel.

A jelenlévők – a csapattábor fontosságára való tekintettel – megerősítik, hogy a valamikori ICHTHÜSZ nagytáborot rendkívüli esetben szerveznek és ezt váltja föl a minden évben vezetői/képviseleti ICHTHÜSZ portya/tanyázás a júniusi hosszú hétvége keretében.

2.) 2016-os ICHTHÜSZ programok

- a.) Virágvasárnapi ICHTHÜSZ–Táborkereszt cserkészdélután Dunavarsány, március 20. du. 3-6 óra.
- b.) ICHTHÜSZ portya/tanyázás Monor, Strázsa hegy, június 23. 16 óra- 25. 19 óra
- c.) ICHTHÜSZ vezetői fórum Berekfürdő október 7-9.
- d.) Adventi cserkésznap Táborkereszt–ICHTHÜSZ cserkészdélután Csepel, november 27. du. 3-6.
- e.) A Betlehemi Láng ünnepélyes elosztásán katolikus igehirdetés biztosítása protestáns helyszínen, a bécsi átvételt követő vasárnapon.

Tekintettel arra, hogy a júniusi ICHTHÜSZ tanyázás egy viszonylag új kezdeményezés, annak lényegét és ez évi tervét az alábbiakban írja le. A fontossága abban áll, hogy szükséges mind a hitbéli, mind pedig a személyes kapcsolatok ápolásának az a módja, amely ugyanakkor nem zavarja meg az önálló csapattáborokat vagy a más szempontok szerint létrejövő közös táborozásokat, pl. kerületi nagytábor, körzeti tábor, parancsnokok barátságán alapuló közös táborozás etc. Ez a júniusi tanyázás/portya gyakorlatilag az ICHTHÜSZ nagytáborokat váltja ki, amely persze nem akadályozza annak, hogy x évente, például évforduló alkalmával ne szervezzünk ICHTHÜSZ nagytábor. Mindenesetre az ICHTHÜSZ nagytábor alternatívája e terv szerint az elkövetkezendő években a nyílt csapattábor, és az ICHTHÜSZ tanyázás/portya együtt. Az alábbiakban 2016-os programot részletezzük:

Házigazda: Benedek Elek Cserkészcsapat

Táborparancsnok: Nagy László

Helyszín: Monor, Strázsa hegy

Időpont: 2016. június 23. 16 óra- 25. 19 óra

Részvételi hozzájárulás: 5.000 Ft/cserkész

Részvételi feltétel: 14 éves kor és gyakorolt evangéliumi hit

Jelentkezési határidő: nagylacik1@gmail.com, 06209549536, 2016. június 1.

Már jelentkezett csapatok: Kossuth, Wesley, BKIE, Benedek,

Tematika: Három esti evangelizáció, túrázás a Strázsa hegyen a borkultúra jegyében.

Program főbb vonalai:

Csütörtök: érkezés, táborverés, zászlófelvonás, vacsora, evangelizáció (Bóna Zoltán), tábortűz

Péntek: túrázás, előadások, evangelizáció (Szuhánszky Gábor), tábortűz

Szombat: kemencés főző/kézműves program, városnézés, evangelizáció (Saller Tamás)

Felszerelés: teljes egyéni felszerelés, beleértve a sátrat.

Ennek a programnak a házigazdájaként 2017-re a Wesley János cscs. jelentkezik.

Felelős: titkár, elnök

A Közgyűlés bíztat minden cserkészt a számára vonzó programon való részvételre. Megerősíti, hogy az ICHTHÜSZ hagyományának megfelelően nem csapatokban gondolkodik, hanem hívő cserkészekben. Ennek megfelelően kéri és biztatja az összes csapatparancsnokot, hogy ezekről a programokról protestáns cserkészeiket tájékoztatni, részvételre buzdítani, segíteni szíveskedjenek.

3.) Imakönyv

Az elnök elmondja, hogy az Imakönyvvel kapcsolatban sok újdonság mostanában nem történt viszont sok ígérvény teljesítése sajnálatos módon elmaradt, amelyek a tavalyi Közgyűlésen elhangzottak: mesék, igemagyarázatok, etc. Ez nyilván nem segíti elő a munkát. Ugyanakkor van annyi anyag, hogy el kellene kezdeni a szerkesztést, vagy a meglévő csoportban, vagy pedig egy szűkebb csoportban és a munka egy bizonyos pontján kapcsolódjon be újra az egész csoport.

Az ICHTHÜSZ elnöke emlékeztet arra, hogy két évvel ezelőtt ugyanezen a helyen kérte az MCSSZ akkori képviselőjét, hogy a munkát közösen végezzék és az MCSSZ legyen a kiadó. Erre akkor ígéretet kapott, majd agyonhallgatás és ignorálás következett. Ezzel a javaslattal újra oda fordul az MCSSZ képviselőjéhez, aki készséget mutat a közös munkára, mind tartalomban, mind szerkesztésben, mind pedig a kiadást illetően.

Az ICHTHÜSZ képviselője megerősíti, hogy minden pozitív, az ICHTHÜSZ és a potenciális használók elvi és gyakorlati érdekét szolgáló változtatásokra, módosításokra kész, de alapvetően a meglévő Táborkereszt Imakönyvet tarja kiindulópontnak. Nem egy kontra imakönyvet akar szerkeszteni, hanem a meglévő Imakönyv ICHTHÜSZ-ös és nyilván a tanulságokkal is gazdagabb változatát.

A Közgyűlés köszönetet mond az MCSSZ képviselőjének a közös munka iránti személyes érdeklődéséért és készségéért. Azzal a kéréssel fordul az MCSSZ elnökségéhez, hogy a lehető legrövidebb időn belül adjon lehetőséget egy szűk körű találkozóra/megbeszélésre az Imakönyv szerkesztő bizottságával, amelyben református, evangélikus, és metodista egyház szakemberei képviseltetik magukat.

4.) Részvétel kerületi nagytáborokban

Az elnök elmondja, hogy a X. KNT szervezése során erősödött meg az, amiről már fönt is szó volt, nevezetesen, hogy az MCSSZ struktúráiban, így a kerületekben is totálisan ignorálják a felekezeti munkaközösségeket. Kerületi csapatként tudtuk meg, hogy lelkeségi csoportot is már létrehoztak, nyilván tisztességes, hívő cserkészekből, ami önmagában jó dolog. Ettől azonban nem változik az a tény, hogy a felekezeti munkaközösségek, legalábbis az ICHTHÜSZ, 1920 óta arra rendeltettek és a 90-es évek elején az MCSSZ elnöksége által kezdeményezve azért indultak újra, hogy az MCSSZ és programjainak spirituális dimenzióját elősegítsék. Ugyanúgy, ahogy az egyes szakági cserkészet az adott szakterületnek a minősített szolgálatára rendeltett. Csak példaként említi, hogy egy vízi programban sem helyénvaló ignorálni a vízi ágazatot, csak azért mert a programszervezők között vannak olyanok is, akik tudnak úszni.

A Közgyűlés a fentiek megerősítésével újra följajánlja az ökumenicitás és spiritualitás optimális megvalósítása érdekében szolgálatát az MCSSZ-nek és az összes fokozatos testületének. Ezúton is kéri az elnökséget, hogy a normalizálódást ezen a téren is elősegíteni szíveskedjék. Ismételten kéri a személyes találkozást, ahol ez is napirendre kerülhet.

5.) PR

1. ICHTHÜSZ újság

Az újság az első számú fóruma az ICHTHÜSZ-spiritualitás terjesztésének. Ezért nagyon fontos. Ugyanakkor az újságban minden alkalommal nyomatékosítani kell, hogy ez egy speciális spiritualitás a Szövetségen belül, amit egyrészt irodalommal, másrészt programokkal fejezünk ki. Végső soron tehát az újság a mi misszióunkat szolgálja, de a Magyar Cserkészszövetség javára. Ezzel a felelősséggel kell írunk, olvasunk és terjesztenünk ezt a lapot.

Ezúton is kérünk minden írástudó Krisztushívó cserkésztestvéreinket, hogy hitélményét és ide vonatkozó cserkészélményét ossza meg lapunk olvasóival. Az MCSSZ elnökségét pedig arra kérjük, hogy a lap elérhetőségében, terjesztésében, ismerteté tételében tölts be küldetését.

2. ICHTHÜSZ Honlap

Az elnök elmondja, hogy honlapunkat – a tavalyi hekkelés után – újraalkottuk. Ez egy kompromisszumos megoldással történhetett, nevezetesen úgy, hogy egy kollektív honlapnak az egyik önálló fejezetét alkotja az ICHTHÜSZ Közösség. Címünk: dunavarsanyi-reformatusok.hu. Azon belül: ichtys.

Ezúton is kérünk minden írástudó Krisztushívó cserkésztestvéreinket, hogy hitélményét és bármilyen cserkészélményét, illetve tervezett programját ossza meg a honlapunkon úgy, hogy megküldi az ICHTHÜSZ elnökségnek.. Az MCSSZ elnökségét pedig arra kérjük, hogy a honlap ismerteté tételében tölts be küldetését.

6.) Csatlakozásunk a protestáns cserkészek európai szervezetéhez

Az elnök elmondja, hogy Bedekovics Péter cst., a IX. kerület vezetőtiszte beadvánnyal fordult Közösségünkhöz, amelyben javasolja, hogy az ICHTHÜSZ Közösség csatlakozzon a protestáns cserkészközösségek európai szervezetéhez. Elmondja, hogy valamikor aktívabbak voltunk ebben a szervezetben, konferencián is képviselőnk részt vett, de igazán nem mélyült el a kapcsolat. Az MCSSZ ügyvezető elnöke figyelmeztet, hogy ez tagdíjfizetési kötelezettséggel jár, amit természetesen az MCSSZ nem vállal.

A Közgyűlés elvi döntést hoz az ICHTHÜSZ Közösség csatlakozásáról, amely igazán akkor válik hatályossá, ha a tagság feltételeit ismerjük, s azokat teljesíteni tudjuk/kívánjuk. Ennek tisztázására felkéri Bedekovics Pétert. A Közösségünk későbbi képviselőjének személyéről a következő Közgyűlésük dönt. A jelölésben azok a csapatok vehetnek részt, akik az elmúlt években jelét adták az ICHTHÜSZ-szel való valamiféle pozitív közösségüknek: programlátogatás, újságban való cikkírás, etc. A választható jelölt pedig az alábbiaknak feleljen meg:

- protestáns hitét gyakorló nagykor, az MCSSZ-ben igazolt cserkész;*
- a megelőző három évben legalább egy ICHTHÜSZ programon részt vett;*
- jelölését legalább három csapat ajánlja.*

A jelölésnek legkésőbb az októberi ICHTHÜSZ fórum ideéig: 2016. október 7-ig kell megérkeznie a Közösség címére.

7.) Reformáció évfordulója

Óvári Anikó a 6. Ráday Cserkészcsapat tagja felveti, hogy a Reformáció 500 éves évfordulójának megünnepléséhez a cserkészeknek is nyilván csatlakozniuk kellene.

A Közgyűlés a felvetéssel egyetért, és azzal a kéréssel fordul az MCSSZ elnökségéhez, hogy a tárgybán is kerüljön sor megbeszélésre a Közösség képviselőivel a lehető legrövidebb időn belül.

III. Vasárnap

A Közgyűlés résztvevői vasárnap Szentkirályszabadján vesznek részt az istentiszteleten.
K.m.f.

Nagy László cst.
titkár

dr. Csobolyó Eszter cst.
jegyzőkönyvvezető

dr. Bóna Zoltán cst.
elnök

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Módszertan: Szöllősy Vágó János
4. Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Bartha Katalin
5. Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. T.: 06-30 637-8170

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu